

խիայի սահմաններում (Զեխիայում, Մօրաւիայում և Սիլեզիայում), նաև չեխական լեզուի հաւասարագորութիւն կառավարութեան դորձում, դպրոցում և հասարակական կեանքում։ 2) Տնտեսական, կուլտուրական և ընկերվարական զարգացումն չեխ ժողովրդի՝ նրա ինքնավարութեան հիման վրայ։ 3) Պաշտապանութիւն չեխ ժողովրդի նորագոյն մշակած միջոցներով այն վայրերում, որտեղ նա փոքրամասնութիւններ չեխ ժողովրդի մասին արտասահմանում և այդ նպատակաւ լրագրական յառատուկ բիւրօն պահպանութիւն, որը պէտք է կանոնաւոր յարաբերութիւն պահպանի արտասահմանի մամուլի հետ։

Զեխական ժողովրդական խորհրդի յատաւկ եկամուտը ստացում է «Ժողովրդական կնիք» գործածելուց, որը մացում է ռուսական կարմիր Խաչի նշանի նման, բայց առաւել ընդարձակ գործածութիւն է ստանում Զեխիայում։ Զեխական խորհուրդը տպում է զանազան գնի մարկաներ և գրքագրութեան մտցնում հասարակական կեանքի բազմաթիւ գէպըերում։ Նրանք կը փակցուին բոլոր ընկերութեանց հաշիւների, ամեն տեսակ ներկայացումների տոմսակների, լրագրական յայտարարութիւնների, արևարական վկայականների վրայ և այլն։ Ժողովրդական այդ կամաւոր տուրքից ստացուած գուրմարը խորհրդի կողմից կը սաշխուի բոլոր ազգային հիմնարկութեանց, որոնց գլուխն է կանգնած «Դպրոցական Մատիցան»։ Կարծիք չկայ, որ շնորհիւ չեխական խօստ կարգապահութեան՝ նոր տուրքը ամենայն կանոնաւորութեամբ կը մանի խորհրդի գանձարանը։ Գործին դլուխն է կանգնած գօքտոր Հերօլդը, որին և պատկանում է «Զեխական խորհրդի» կազմակերպութեան նախաձեռնութիւնը։

Գերմանական սոցիալ-դեմոկրատների (բանուր-ընկերվարական) ժողովը նեայում։

Պերք. Բնետնիկ. թ 39-ում կարդում ենք։

Գերմանիայի հասարակական կեանքի նշանաւոր երեսյթ պէտք է համարել սեպտեմբերի 17—23 տեղի ունեցած գերմանական սոցիալ գէմոկրատների՝ համաժողովը, որոնք իրենց ուժով երկրորդ տեղ են բռնում բայխստագում, ունին երեք միլիոն ընտրողներ և անդունքը են գրաւում միջազգային ընկերվարական կազմակերպութեան մէջ։ Ուստի և հասկանալի է

այն հետաքրքրութիւնը, որով մամուլն ու հառարակութիւնը հետևում էին այդ կուսակցութեան ներկայացուցիչների խորհրդագներին, որոնք հանդէս են գալիս վճռելու բանուորական ամենահրատապ խնդիրը՝ ժամանակակից քաղաքական կազմի արմատական յեղափոխութեամբ՝ համաձայն նիւթապաշտական աշխարհահայեցողութեան։ Այդպիսի շարժման ելքն ինքնըստ ինքեան պէտք է հետաքրքրէր ոչ միայն քաղաքական այլ և եկեղեցական շրջաններ։ Հակառակորդներն՝ ի նկատի ունենալով դրեղդէնի համաժողովի ժամանակ պատահածները, ներկայումս էլ սպասում էին, որ աւելի մեծ բաժանումն և նոյն իսկ կազմակութումն առաջ կը գայ։ Սակայն դեկավարներն ամեն միջոց գործ դրեցին, որ նախկին սխալները չը կրկնուին և աշխատեցին հանդէս գալ իրենց վրայ նայող ամբողջ աշխարհի առաջ, և ինչպէս նկատեց նախագահ Զէնգերը, որպէս բոլոր էական կետերում համաձայն մի կուսակցութիւն, պատրաստ կուռելու նորից գլուխ բարձրացնող քէակցիայի (յետադիմութեան) դէմ։ Ենա էին հաւաքուել Գերմանիայից և արտասահմանից 350 պատգամաւորներ։

Համաժողովի ծրագրի առաջին տեղն էր գրաւում կուսակցութեան նոր կազմակերպութեան խնդիրը և նրան աւելի համախմբելու և կեդրոնացնելու համար՝ տեղական կազմակերպութիւնների կողմից կեդրոնի գանձարանի կանոնաւոր վճարներ տալու անհրաժեշտութիւնը։ Այնուհետև մեծ ժամանակ և ուշագրութիւն գրաւեց երկու խնդիրների քննութիւնը, որոնք նշանաւոր գեր են խաղում սօցիալ-դէմոկրատիայի կեանքում։ 1) մայիսի մէկի տօնախմբութիւնը և քաղաքական ընդհանուր գործադուլը՝ նրա հետ սերտ կապուած բանուորական երկու կազմակերպութիւնների-քաղաքական (սօցիալ-դէմոկրատիա և պրօֆէսիօնալ) բանուորական միութիւնների փոխադարձ յարաքերութեան խնդիրը։ Խնչպէս որ Կեօլնի համաժողովի ժամանակ պարզուեց, Պրօֆէսիօնալ բանուորական միութիւնները՝ ցանկանալով բարեռքել աշխատանքի պայմանները և բարձրացնել օրավարձը, շատ էլ ուշադրութիւն չեն դարձնում մայիսի մէկի և քաղաքական գործադուլի վրայ, որը նրանց ահագին նիւթական վիսաս է հասցնում։ Ընդհակառակն՝ սօցիալ գէմոկրատիան, որ նպատակ է գրել ձեռք բերել քաղաքական աիրող դրութիւն աշխատաւոր գասակարգի համար, որը միայն ընդունակ է աշխատանքի լաւագոյն պայմաններ ստեղծելու, յիշեալ միջոցներին՝ որպէս կուռւի միջոցներ, շատ մեծ նշանակութիւն է տաւած։ Պրօֆէսիօնալ բանուորներին նա մեղադրեց, որ նրանք

ոգնութիւնից և գաղափարականութիւնից զուրկ են, մերձաւ ևոր շահերով են յափշտակուած և միանգամայն անհեռատես են: Թէ և տարբեր կարծիքներ յայտնեցին ժողովի ժամանակ, այնուամենայնիւ վճիռը կայացաւ յօդուտ ոսցիալ-դէմոկրատ-ների ծրագրի: Ըստունուեց մայիսի 1-ը որպէս ընդհանուր հանդիսատ աշխատանքներից և լաւագոյն միջոց բանւորների գասակար գային պահանջների և կոռի և բոլոր բանւորների ու բանւորական կազմակերպութիւնների վրայ պարտք դրուեց դադարեցնել աշխատանքները և տօնել այդ օրը: Զայների ահազին մեծամասնութեամբ ընդունուեց նաև Ֆէքելի առաջարկութիւնը քաղաքական գործադուլների մասին: Բանւորների իրաւունքների գէմ ոտնձգութիւններ անելու, նրանց ընդհանուր, անմիշական, դադունի ձայնատուութեան իրաւունքի համար և աշխատ միութիւնների կազմելու գէմ որ և է ոտնձգութեան դէպում՝ պաշտպանուելու ամենազործնական միջոց ընդունուեց ընդհանուր գործադուլը: Բանւորական երկու կազմակերպութիւններն էլ հրաւիրւում են միանալ սերտ կերպով և իրար պաշտպանել: Համաժողովի ֆամանակ քննութեան առնուեց նաև ընկերութական գաղափարներ քարոզելու խնդիրը՝ մանաւանդ երիտասարդութեան մէջ. որոշուեց ներշնչել ապագայ զինուորներին իրենց իրաւունքների գիտակցութիւնը և զզուանք դէպէ մելիտարիզմը (զինապաշտութիւն): Համաժողովը վճիռ կայացրեց, որով գատապարտում է կառավարութեան հողատէրերին (ագրարներին) պաշտպանելու քաղաքականութիւնը և որոշեց Պէյսստագին ծրագիր առաջարկել եկեղեցին պետութիւնից բաժանելու:

— Ընթերցողներն ինչպէս գիտեն, քաղաքական ընդհանուր գործադուլը ամենայն յաջողութեամբ գործադրուեց Առևսաստանում հոկտեմբերի 15-ից, տուաւ սքանչելի հետեւանքներ և զարմացրեց ամբողջ Եւրոպային: Առ մի պետութեան մէջ կատարուած քաղաքական գործադուլ էր: Խնչպէս յայտնի է, բանւորական կազմակերպութիւնը և նրա ծրագիրը միջազգային է և հետեւալիս հնարաւորութիւն ունի միջազգային քաղաքական գործադուլներ կազմակերպելու: Արդեօք Հաագայի անյաջող վեհաժողովի դերը, գործող անձինք և գործունէութեան արդիւնքն այսուհետեւ բոլորովին չե՞ն փոխաւում չնորհիւ միջազգային քաղաքական գործադուլների: